

عنوان مقاله:

واکاوی سیاست های ژئوپولیتیکی روسیه در قبال آسیای مرکزی با تاکید برعامل چین

محل انتشار:

دوفصلنامه سیاست و روابط بین الملل، دوره 3، شماره 6 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

رضا سیمبر - استاد علوم سیاسی و روابط بین الملل دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

دانیال رضایور - دکتری روابط بین الملل دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

آسیای مرکزی که بخش جنوبی قلمرو هارتلند را در نظریه مکیندر تشکیل می‌داد در دوره جنگ سرد جزو قلمرو سیاسی- ژئوپولیتیک شوروی بود. با فروپاشی شوروی، این منطقه هویت جغرافیایی- سیاسی مستقل پیدا کرده و به عنوان فضای فاقد قدرت تاثیرگذار، به عرصه رقابت قدرتهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای تبدیل شد. بعد از استقلال این کشورها، روسیه نسبت به سرنوشت آنها توجه زیادی نداشت و این مسئله سبب شد تا سایر قدرتها در پی گسترش نفوذ خود در کشورهای آسیای مرکزی برآیند؛ اما چندی نگذشت که روسیه توجه خود را به این منطقه معطوف و تلاش کرد تا با ایجاد همگرایی گسترده امنیتی، مانع حضور سایر قدرتها در آسیای مرکزی بشود. روند پیچیده منطقه‌گرایی این پرسش را مطرح می‌کند که «سیاست‌های روسیه درچه زمینه‌هایی باعث همکاری و در چه مواردی اختلاف و رقابت با کشورهای آسیای مرکزی را رقم زده است؟» ادعای این مقاله این است که، فضای حاکم بر منطقه در چارچوب ژئوپولیتیک زمینه- ساز همکاری روسیه با کشورهای آسیای مرکزی در حوزه امنیتی شده است ولی در حوزه اقتصادی و انرژی با دیپلماسی اقتصادی چین زمینه‌ساز رقابت سازنده، همکاری محدود و گاهی اختلاف بین روسیه و کشورهای این منطقه شده است. روش تحقیق در این مقاله توصیفی- تحلیلی است که در جمع آوری اطلاعات از منابع اسنادی - کتابخانه‌ای و تارنماهای معتبر فضای مجازی استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

روسیه، آسیای مرکزی، خارج نزدیک، وضعیت ژئوپولیتیکی، منطقه‌گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130134>

